

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-492/DH/DH

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 12 februari 2023 in de zaak 23-492/DH/DH naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 9 februari 2022 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder.

1.2 Op 17 juli 2023 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk K033 2022 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 4 december 2023. Daarbij waren klager en verweerder aanwezig.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 2 tot en met 9 (inhoudelijk) en 1 tot en met 16 (procedureel). Ook heeft de raad kennisgenomen van de aanvullende stukken van klager van 19 juli 2023, 13 augustus 2023 en 4 september 2023.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Verweerder heeft klager bijgestaan in procedures tegen de ouders van klager. Klager wilde diverse voorwerpen van zijn ouders vorderen, waaronder een opsomming van medische stukken over klager waarover zijn ouders beschikten blijkens een brief van 7 juni 2020 van klagers moeder.

2.3 Bij deurwaardersexploot van 7 januari 2021 heeft verweerder namens klager conservatoir beslag laten leggen op medische dossiers over klager waarover zijn ouders beschikken. Verweerder heeft beslag laten leggen op: "Medische dossiers en stukken van rekwestrant, zoals rapporten van onderzoek en behandeling (speltherapie, rapporten van psychiaters etc.)"

2.4 De deurwaarder heeft vier medische rapporten in beslag en bewaring genomen.

2.5 Op 14 januari 2021 heeft verweerder namens klager bij de rechtbank Den Haag een bodemprocedure aanhangig gemaakt tot afgifte van onder andere de medische dossiers.

2.6 Begin 2021 hebben de ouders van klager bij de rechtbank Gelderland een kort geding gestart tegen klager. Omdat klager zijn adresgegevens niet wilde delen, heeft klager in overleg met verweerder aangegeven dat de dagvaarding kon worden

betekend op het kantoor van verweerder.

2.7 Het kort geding is op 22 februari 2021 ter zitting behandeld. Verweerder heeft klager hierin bijgestaan. Klager en zijn ouders hebben tijdens deze mondelinge behandeling afspraken gemaakt die in het proces-verbaal zijn vastgelegd, waaronder: “[Advocaat van de ouders] zal de deurwaarder bericht doen dat de medische dossiers die onder beslag liggen van de zoon aan hem kunnen worden afgegeven waarna [verweerder] het beslag zal doen opheffen. De inmiddels door hem aangespannen bodemprocedure wordt aansluitend doorgehaald.”

2.8 De rechtbank heeft een afschrift van het proces-verbaal begin maart aan verweerder verstuurd. Verweerder heeft op 1 maart 2021 een samenvatting van de gemaakte afspraken aan klager gezonden. Hierin geeft hij onder meer aan: “De medische dossiers die beschikbaar bleken voor beslag, mag jij houden dus daar hoeft niet meer over geprocedeerd te worden;”

2.9 Op 5 maart 2021 heeft verweerder aan de deurwaarder medegedeeld dat diverse medische stukken niet in beslag zijn genomen en heeft daarover uitleg gevraagd.

2.10 Op 11 maart 2021 heeft verweerder aan de advocaat van de ouders een e-mail gestuurd, met klager in de BCC. In de e-mail benoemt verweerder dat de ouders stukken over de crisisdienst, de opname op een gesloten afdeling en over een zelfmoordpoging nog in bezit hebben. Verweerder geeft daarbij aan:

“Ik verzoek u daarom vriendelijk het er toe te leiden dat deze stukken alsnog naar de deurwaarder worden verzonden zodat de kwestie kan worden afgewikkeld. Indien dit niet akkoord is heeft cliënt mij verzocht hem te adviseren over de mogelijkheden tot gedeeltelijke ontbinding wegens niet-nakoming en/of partiële vernietiging van de vaststellingsovereenkomst wegens dwaling.

Dit kan ook gevolgen hebben voor de andere betrokken partijen die u bijstaat zodat het ook in hun belang is dat [de moeder] aan haar plicht tot afgifte voldoet. Ik vertrouw erop dat u dit bericht aan alle partijen doorzendt.”

2.11 Verweerder heeft het proces-verbaal op 18 maart 2021 van de zitting van 22 februari 2021 doorgezonden aan klager, nadat klager daarom had verzocht.

2.12 Verweerder heeft op 24 maart 2021 aan de rechtbank verzocht om de bodemprocedure door te halen. Op 31 maart 2021 heeft de advocaat van de ouders zich onttrokken aan de bodemprocedure. De rechtbank heeft de bodemprocedure vervolgens verwezen naar de rolzitting van 14 april 2021 voor het stellen van een nieuwe advocaat.

2.13 Klager en verweerder hebben onenigheid gehad over de betaling van het honorarium. Nadat verweerder heeft aangegeven de medische stukken niet af te geven totdat de financiële kwestie was afgewikkeld, hebben zij daarover afspraken gemaakt op 6 april 2021, te weten dat klager € 500,- inclusief btw betaalt en dat verweerder afziet van het restant van € 815,88 inclusief btw. Ook is in deze vaststellingsovereenkomst afgesproken: “Los van de verplichtingen uit deze overeenkomst verlenen partijen elkaar voor het overige uitdrukkelijk algehele en finale kwijting voor al hetgeen zij over en weer te vorderen hebben of mochten hebben.”.

2.14 Omdat er zich op 14 april 2021 geen nieuwe advocaat voor de ouders had gesteld in de bodemprocedure, heeft de rechtbank de zaak verwezen naar de rol voor vonnis. De rechtbank heeft op 19 mei 2021 een vonnis gewezen, waarin de vorderingen van klager zijn toegewezen en de ouders in de proceskosten zijn veroordeeld.

2.15 Op 21 mei 2021 heeft verweerder het vonnis van 19 mei 2021 aan klager gestuurd. Daarin geeft hij onder andere aan:

“Bijgaand treft u de het vonnis inzake de bodemprocedure tegen [de ouders]. Ik feliciteer u met het feit dat bijna al uw vorderingen zijn toegewezen. [De ouders c.s.] is veroordeeld in de proceskosten en heeft een dwangsom opgelegd gekregen tot € 5.000,00.

Daarnaast bevestig ik dat ik u brief heb ontvangen met daarin uw klachten over de dienstverlening. Gezien de bijgevoegde uitspraak met daarin het positieve resultaat in de bodemprocedure, verzoek ik u om aan te geven of u de klacht handhaaft.”

2.16 Klager heeft het vonnis daarop per deurwaardersexploot aan zijn ouders laten betekenen.

2.17 De ouders van klager zijn een nieuw kort geding begonnen, waarin is gevorderd dat klager de vaststellingsovereenkomst van 22 februari 2021 nakomt op straffe van een dwangsom en dat klager verboden wordt het vonnis van 19 mei 2021 ten uitvoer te leggen. Verweerder heeft klager hierin niet bijgestaan. De vorderingen van de ouders zijn toegewezen en klager is veroordeeld in de proceskosten.

2.18 Klager en verweerder hebben op 12 oktober 2021 met elkaar de klachten van klager besproken. Op 14 oktober 2021 is klager akkoord gegaan met een tweede schikkingsvoorstel, te weten dat € 500,- wordt gerestitueerd door verweerder “om elkaar daarna met rust te laten”. Nadien is een geschil ontstaan over het retourneren van het dossier aan klager en diens verzoek aan verweerder om het dossier te vernietigen. Verweerder heeft zich daarin onder meer op het standpunt gesteld dat hij een wettelijke plicht tot bewaring van het dossier heeft.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klager verwijt verweerder het volgende.

- a) Verweerder schiet tekort in de kwaliteit van zijn dienstverlening, doordat hij:
 - i. slechts in algemene bewoordingen conservatoir beslag heeft laten leggen op de medische stukken van klager, waardoor diverse medische stukken zijn achtergehouden;
 - ii. klager bij het maken van afspraken over finale kwijting met zijn ouders onvoldoende heeft geadviseerd dat klager daarna de achtergehouden documenten niet meer kan bemachtigen;
 - iii. heeft nagelaten het conservatoir beslag op te heffen;
 - iv. heeft nagelaten de bodemprocedure door te halen nadat de vaststellingsovereenkomst was gesloten, in die procedure heeft nagelaten om te vragen om een vergoeding van de gemaakte deurwaarderskosten en klager niet te waarschuwen dat hij niet moest handelen in strijd met het vonnis van 19 mei 2021.
- b) Verweerder schiet tekort in zijn communicatie, doordat hij:
 - i. het proces-verbaal van de zitting van 22 februari 2021 niet (tijdig) heeft doorgestuurd en slechts een samenvatting heeft gestuurd met een interpretatie die niet overeenstemt met de gemaakte afspraken;
 - ii. door klager geaccordeerde berichten heeft aangepast, waardoor persoonlijke informatie van klager bij de wederpartij terecht is gekomen;
 - iii. door klager geaccordeerde berichten niet aan de wederpartij heeft verstuurd en documenten die van de wederpartij zijn ontvangen niet heeft doorgestuurd aan klager.
- c) Verweerder heeft zonder overleg of kennisgeving kosten in rekening gebracht bij klager voor het door de ouders gestarte kort geding, zonder dat klager daarvoor een opdracht heeft gegeven. Vervolgens heeft verweerder klager onder druk gezet door

de medische dossiers pas over te dragen als klager zou instemmen met betalingsafspraken.

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Toetsingskader

5.1 De klacht gaat over het handelen van klagers eigen advocaat. Bij de beantwoording van de vraag of verweerder, als advocaat, zich betamelijk heeft gedragen als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet hanteert de raad als uitgangspunt dat de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen als daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. Die vrijheid is niet onbeperkt, maar wordt begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. De raad toetst of de beklagde advocaat heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een redelijke bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht. Deze toets geldt omdat er binnen de beroepsgroep wat betreft de vaktechnische kwaliteit geen sprake is van breed gedragen, schriftelijk vastgelegde professionele standaarden.

Ontvankelijkheid

5.2 Verweerder betoogt dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht, omdat partijen elkaar algehele en finale kwijting hebben verleend.

5.3 Uit de vaststellingsovereenkomst, die tussen het advocatenkantoor van verweerder – de besloten vennootschap – en klager is gesloten, volgt dat algehele en finale kwijting wordt verleend voor de vorderingen die partijen over en weer hebben of mochten hebben. Het indienen van tuchtklachten jegens verweerder is geen vordering en valt daarom niet onder de finale kwijting. Verweerder heeft zelf de vaststellingsovereenkomst opgesteld en daarin niets opgenomen over eventuele tuchtrechtelijke procedures. De raad acht klager onder deze omstandigheden ontvankelijk in zijn tuchtklacht.

Klachtonderdeel a) kwaliteit van de dienstverlening

5.4 Het klachtonderdeel komt er in de kern op neer dat verweerder onvoldoende gespecificeerd beslag heeft laten leggen op de medische stukken waardoor enkele daarvan niet zij beslagen, dat verweerder klager onvoldoende heeft geadviseerd voorafgaande aan het maken van afspraken op de zitting van 22 februari 2021, en dat hij klager niet heeft gewaarschuwd om niets met het vonnis van 19 mei 2021 te doen.

i. conservatoir beslag

Verweerder heeft uit strategisch oogpunt ervoor gekozen om beslag te laten leggen onder de ouders op de in algemene bewoordingen genoemde medische rapporten betrekking hebbend op klager. De raad stelt vast dat de deurwaarder uiteindelijk op vier medische stukken geen beslag heeft gelegd, terwijl deze stukken wel vallen onder de algemene bewoording van verweerder. De raad kan evenwel niet vaststellen dat meer zou zijn beslagen bij een andere, meer specifieke omschrijving van de medische stukken. Dat neemt overigens niet weg dat verweerder er volgens de raad wel beter

aan gedaan om, naast de algemene bewoording, ook de door de ouders genoemde medische stukken expliciet te benoemen. Gelet op het toetsingskader hiervoor en nu de raad niet kan vaststellen of het expliciet benoemen van de medische stukken tot een andere uitkomst had geleid en of klager daarmee dus ook in zijn belangen is geschaad, is de raad van oordeel dat verweerder op dit onderdeel niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De raad betreft in zijn oordeel ook dat verweerder onbetwist heeft gesteld dat aan klager altijd eerst in concept de processtukken zijn toegezonden en deze eerst na diens akkoord zijn ingediend. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

ii. advisering over vaststellingsovereenkomst

5.5 Klager stelt verder dat verweerder hem onvoldoende heeft geïnformeerd over het sluiten van een vaststellingsovereenkomst tijdens de mondelinge behandeling van het kort geding op 22 februari 2021. Volgens klager was het hem niet duidelijk dat hij daarmee ook zijn recht verspeelde om de medische stukken die niet waren beslagen te verkrijgen. De raad volgt klager daarin niet. Zoals verweerder in zijn dupliek in het kader van het onderzoek bij de deken heeft opgemerkt, zijn door klager op 22 februari 2021 afspraken gemaakt met zijn ouders over onder andere het gelegde conservatoire beslag en de bodemprocedure. Die afspraken, waarvan onderdeel uitmaakte dat de bodemprocedure zou worden doorgehaald, heeft klager bovendien ondertekend. Daarmee moet het voor klager duidelijk zijn geweest dat hij niet nogmaals een aanspraak kon baseren op dezelfde feiten die hij ten grondslag legde aan zijn vorderingen in de ingetrokken bodemprocedure. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

iii. opheffen beslaglegging

5.6 Verweerder heeft volgens klager verder nagelaten het beslag op te heffen. De raad stelt vast dat in het proces-verbaal van de zitting van 22 februari 2021 is opgenomen dat verweerder de deurwaarder zou berichten dat de beslagen konden worden opgeheven. Het verzuimen dit te doen levert evenwel geen tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen op, nu klager daardoor op geen enkele wijze in zijn belang is geschaad. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

iv. het vonnis van 19 mei 2021

5.7 Dit klachtonderdeel valt uiteen in drie onderdelen.

5.8 Klager verwijt verweerder ten eerste dat hij de bodemprocedure niet heeft laten doorhalen. De raad volgt klager hier niet in. Verweerder heeft op 24 maart 2021 een wederzijds verzoek tot doorhaling ingediend bij de rechtbank. Kennelijk heeft de advocaat van de ouders niet bevestigd dat de procedure inderdaad kon worden doorgehaald, maar heeft hij zich daarentegen onttrokken aan de zaak. De rechtbank heeft vervolgens vonnis gewezen. Dat is echter niet aan verweerder te wijten, omdat dit buiten zijn macht lag. Klager stelt nog dat verweerder de rechtbank heeft opgebeld met het verzoek om uitspraak te doen, maar dat is mede gelet op de betwisting van verweerder niet komen vast te staan. Dit klachtonderdeel is in zoverre dus ongegrond.

5.9 Ten tweede stelt klager dat verweerder heeft nagelaten in die procedure de gemaakte deurwaarderskosten te onderbouwen, waardoor die niet zijn toegewezen. De raad is van oordeel dat klager onvoldoende belang heeft bij dit klachtonderdeel. Vanwege de gesloten vaststellingsovereenkomst van 22 februari 2021 en het latere verbod van de rechter aan klager om het vonnis van 19 mei 2021 te executeren, kon klager de deurwaarderskosten hoe dan ook niet verhalen op zijn ouders. Dit klachtonderdeel is in zoverre dus ongegrond.

5.10 Ten derde had verweerder volgens klager moeten waarschuwen dat klager het vonnis van 19 mei 2021 niet moest executeren vanwege de gesloten vaststellingsovereenkomst. Daarin volgt de raad klager wel. Verweerder heeft klager

in zijn e-mail van 21 mei 2021 niet gewaarschuwd, maar juist gefeliciteerd met het vonnis met daarin de toewijzing van alle vorderingen, de proceskostenveroordeling en de toegewezen dwangsom. Verweerder wekte daarmee een verkeerde indruk bij klager. Dat klager hoog is opgeleid en dat hij verweerder niet vooraf om advies heeft gevraagd voordat hijzelf het vonnis liet executeren, doet niet af aan de verantwoordelijkheid van verweerder om zijn cliënt goed te informeren. Verweerder had bij het doorsturen van het vonnis duidelijk moeten aangeven dat aan het vonnis geen rechten konden worden ontleend vanwege de gesloten vaststellingsovereenkomst. Verweerder heeft dus niet aan die zorgplicht voldaan. Dit klachtonderdeel is in zoverre dus gegrond.

Klachtonderdeel b): communicatie

5.11 Klager voert ten eerste aan dat verweerder het proces-verbaal van de zitting van 22 februari 2021, met daarin de gemaakte afspraken, niet aan hem heeft doorgestuurd. Dat is pas gebeurd nadat klager hier zelf om heeft gevraagd. Verweerder stelt daartegenover dat hij dacht dat de griffier ook een kopie aan klager had verstrekt, waardoor hij het proces-verbaal niet aan klager heeft doorgestuurd. Wel heeft hij dit alsnog gedaan op eerste verzoek van klager. De raad is van oordeel dat nu klager aanwezig was bij de zitting, hij het proces-verbaal ondertekende en hij dat proces-verbaal op het eerste verzoek – zij het enige tijd na de zitting – toegezonden heeft gekregen, verweerder niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

5.12 Ten tweede heeft verweerder volgens klager tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door een door klager geaccordeerd bericht aan te passen, waardoor persoonlijke informatie van klager bij de wederpartij terecht is gekomen. De raad stelt vast dat dit klachtonderdeel ziet op de e-mail van 11 maart 2021 van verweerder aan de advocaat van de ouders. Niet betwist is dat klager de tekst van de e-mail heeft geaccordeerd en dat verweerder vervolgens, zonder accordering van klager, heeft toegevoegd 'ik vertrouw erop dat u dit bericht aan alle partijen doorzendt.' De advocaat stond meerdere cliënten bij in een geschil tegen klager. Verweerder heeft daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. In de e-mail benoemt verweerder immers zeer vertrouwelijke, bijzondere persoonsgegevens, zoals onder meer een zelfmoordpoging van klager. Door de advocaat van de wederpartij te verzoeken dat hij 'dit bericht aan alle partijen doorzendt', heeft verweerder onvoldoende oog gehad voor de belangen van klager. Dit klachtonderdeel is daarom gegrond.

5.13 Tot slot stelt klager dat verweerder ook documenten van de wederpartij niet correct aan klager heeft doorgestuurd en dat documenten van klager niet bij de wederpartij terecht zijn gekomen. De raad kan uit het dossier echter niet herleiden om welke documenten dat zou gaan en of deze stelling correct is. Wegens gebrek aan feitelijke onderbouwing is dit klachtonderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel c): financiën

5.14 Verweerder wordt verder verweten dat hij kosten in rekening heeft gebracht voor het kort geding van 22 februari 2021, zonder dat klager daarvoor een opdracht heeft gegeven. De raad oordeelt dat klager verweerder tenminste impliciet opdracht heeft gegeven hem in deze procedure bij te staan door de wederpartij te verzoeken de dagvaarding op kantoor van verweerder te betekenen. Bovendien heeft verweerder klager bijgestaan op de zitting van 22 februari 2021. Dat verweerder kosten in rekening heeft gebracht voor de verleende rechtsbijstand aan klager, is dan ook vanzelfsprekend en kan niet als tuchtrechtelijk verwijtbaar worden gezien. Het klachtonderdeel is in zoverre ongegrond.

5.15 Verweerder heeft echter wel in strijd gehandeld met de kernwaarde (financiële)

integriteit, door geen duidelijke afspraken te maken over zijn honorarium nadat hij klager ook in de kortgedingprocedure is gaan bijstaan. Voor de eerdere procedure golden specifieke prijsafspraken en verweerder heeft geen tweede opdrachtbevestiging verstuurd, waardoor er onduidelijkheid heeft kunnen ontstaan over welke kosten doorberekend zouden worden, zoals de reistijd en reiskosten, en tegen welk uurtarief. Dat verweerder klager achteraf middels een coulanceregeling is tegemoetgekomen, doet er niet aan af dat verweer op dit onderdeel tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Dit klachtonderdeel is op dit punt gegrond.

5.16 Wat betreft de hoogte van de declaraties, is het niet aan de tuchtrechter om te oordelen over declaratiegeschillen. De tuchtrechter waakt slechts tegen excessief declareren. De raad ziet geen aanleiding voor dat oordeel, mede omdat partijen tot tweemaal toe een vaststellingsovereenkomst hebben gesloten waarin verweerder uiteindelijk heeft afgezien van een aanzienlijk deel van de kosten die hij had gerekend. Van excessief declareren is daarom in dit geval geen sprake. Dit klachtonderdeel is op dit punt ongegrond.

5.17 Klager verwijt verweerder verder dat hij de medische dossiers pas heeft willen afgeven zodra afspraken waren gemaakt over de financiën. Verweerder heeft zodoende gebruik gemaakt van zijn retentierecht. Voorop staat dat als een (voormalig) cliënt van een advocaat om afgifte van een afschrift van het dossier vraagt, die advocaat volgens vaste jurisprudentie van het Hof van Discipline in beginsel gehouden is dat aan de cliënt te verstrekken. Is de declaratie van de advocaat niet voldaan, dan kan de advocaat zich op zijn retentierecht beroepen. Een advocaat dient behoedzaam van dat recht gebruik te maken. De raad ziet geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder onterecht gebruik heeft gemaakt van zijn retentierecht. Weliswaar had het klager een reis van 2 uur bespaard als verweerder klager voorafgaand aan diens vertrek naar het kantoor van verweerder duidelijk had gemaakt dat hij van zijn retentierecht gebruik zou maken, maar dat is op zichzelf nog niet voldoende om tot een gegrond klachtonderdeel te komen. Ook de omstandigheid dat het doel van de procedures voor klager nu juist was dat hij zelf en niet een derde zou beschikken over zijn medische dossiers, is daarvoor onvoldoende. Dit klachtonderdeel is op dit punt ongegrond.

Conclusie

5.18 Op grond van het voorgaande, zal de raad de volgende klachtonderdelen gegrond verklaren:

- a) onder iv. voor zover verweerder klager niet heeft gewaarschuwd dat hij het vonnis van 19 mei 2021 niet mocht executeren;
- b) onder ii;
- c) voor zover verweerder geen duidelijke financiële afspraken heeft gemaakt over de juridische bijstand in de kortgedingprocedure van 22 februari 2021;

5.19 De klacht is voor het overige ongegrond.

6 MAATREGEL

6.1 Uit het voorgaande volgt dat verweerder de belangen van klager op diverse punten onvoldoende heeft behartigd. Nadat een vaststellingsovereenkomst met de ouders is gesloten, maar in de door klager ingestelde bodemprocedure desondanks toch vonnis is gewezen, heeft verweerder zijn cliënt niet gewaarschuwd om het vonnis niet te laten executeren. Verweerder heeft klager daarentegen zelfs gefeliciteerd met het positieve resultaat waardoor klager de indruk kreeg wel te mogen executeren. Ook heeft verweerder op de koop toegenomen dat bijzondere persoonsgegevens van klager bij derden terecht zouden komen. Tot slot heeft

verweerder ook onvoldoende duidelijke financiële afspraken gemaakt over de kosten voor de kortgedingprocedure. De ernst van al deze tekortkomingen tezamen genomen, maakt dat de raad de maatregel van berisping oplegt aan verweerder.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht gedeeltelijk gegrond verklaart, moet verweerder op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klager betaalde griffierecht van € 50,- aan hem vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klager geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummer schriftelijk aan verweerder door.

7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerder daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:

- a) € 50,- reiskosten van klager,
- b) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en
- c) € 500,- kosten van de Staat.

7.3 Verweerder moet het bedrag van € 50,- aan reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, betalen aan klager. Klager geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing zijn rekeningnummer schriftelijk aan verweerder door.

7.4 Verweerder moet het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder b en c genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart klachtonderdelen a) onder iv. voor zover verweerder klager niet heeft gewaarschuwd dat hij niet moest handelen met het vonnis van 19 mei 2021; b) onder ii; en c) voor zover verweerder geen duidelijke financiële afspraken heeft gemaakt over de juridische bijstand in de kortgedingprocedure van 22 februari 2021 gegrond;
- verklaart de klachtonderdelen voor het overige ongegrond;
- legt aan verweerder de maatregel van berisping op;
- veroordeelt verweerder tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klager;
- veroordeelt verweerder tot betaling van de reiskosten van € 50,- aan klager, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in overweging 7.3;
- veroordeelt verweerder tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in overweging 7.4;

Aldus beslist door mr. H.C.A. de Groot, voorzitter, mrs. R. de Haan en W. Knoester, leden, bijgestaan door mr. M.A.A. Traousis als griffier en uitgesproken in het openbaar op 12 februari 2024.